

Dordtse Leerregels Hoofdstuk 5 par 6 en 8

1 behouden lijken en toch verloren zijn

2 behouden zijn en toch verloren lijken

Gemeente,

Hoofdstuk 5 gaat over de volharding der heiligen. We weten dat nog wel: dat betekent dat wie gelooft, zal blijven geloven tot en met zijn laatste snik toe. Dus als je vanavond zeggen mag: ja, Heere Jezus, U heb ik lief, overgeleverd om mijn zonden en opgewekt om mijn rechtvaardigmaking, als je dat vanavond zeggen mag, dan kom je in de hemel. Vast en zeker. Wat er ook nog gebeurt. Dat staat als een paal boven water. Niet dat je dan geen vreselijke zonden meer kan doen. Niet dat het altijd recht toe recht aan gaat, denk aan de lijn waarmee je een hond uitlaat, maar God trekt altijd weer terug. En de lijn van Zijn trouw breekt nooit.

Dat heeft ook hiermee te maken dat iemand die echt gelooft één zonde nooit zal kunnen doen, namelijk de zonde tegen de Heilige Geest. Als we wat thuis zijn in de Bijbel dan weten we dat Jezus van die zonde zegt: die zal niet vergeven worden. (Mattheus 12:31-32 en Marcus 3:28-29) Dat klinkt en is verschrikkelijk. Dus als je die zonde gedaan hebt, is het over en uit. Onvergeeflijk. Dan blijkt wel dat basale Bijbelkennis enorm belangrijk is. Anders kun je op twee manieren tot enorme ontsporingen komen. Om te beginnen kun je denken, och wat geeft het, ik kan altijd nog wel om vergeving gaan vragen. Als het maar net voor mijn sterven gebeurt heb ik altijd nog in eigen hand. Dat is dus niet waar: je kunt in dit leven al een grens over gaan die onomkeerbaar is. Aan de andere kant zijn mensen wel eens gekweld door de gedachte: ik heb die zonde gedaan. Het is hopeloos, het heeft geen zin meer. Waardoor mensen in totale wanhoop en zelfdoding terechtkwamen. Maar dat is ook niet waar: juist zulke mensen hebben die zonde niet gedaan.

1 behouden lijken en toch verloren zijn

Dus wel belangrijk: wat is dat dan? De zonde tegen de Heilige Geest? In Mattheus 12 krijgen we een duidelijke aanwijzing als Jezus het hierover heeft tegen de Farizeeën. Dus tegen godsdienstige mensen. Die hun Bijbel kenden. Dus deze zonde kun je alleen doen als je weet hebt van de Bijbel en ermee bezig bent. Deze zonde komt alleen in de gemeente voor. Dat wordt nog duidelijker als we Hebreëen 6 erbij betrekken. Waar het gaat over mensen die nooit meer tot bekering

kunnen komen. En dat zijn dan mensen van wie geldt dat zij heel wat gehad hebben: lees maar mee:

Zij zijn eens verlicht geweest. Ze gingen zien: er is een eeuwigheid, er is een oordeel. Gods heil is het mooiste wat er is, ik moet wederom geboren worden. En ze waren ermee bezig. Lezend, denkend. Gingen graag naar de kerk.

Ze hebben de hemelse gave gesmaakt. Geproefd. En het goede Woord Gods en de krachten der toekomstige eeuw. Gesmaakt, geproefd iets van genieting in het heil en de zaligheid. Het deed ze goed ervan te horen. Krachten van profetie of genezing, of extase en enthousiasme werden gevoeld. Dat voelde goed. Dat nam ze helemaal mee. Misschien wel in een grote bijeenkomst van veel mensen en zwoele of opzweepende muziek erbij. In elk geval: het voelde goed of er viel een traan van ontroering.

En zij werden van de Heilige Geest deelachtig. Niet de Heilige Geest Zelf, maar invloeden van de Heilige Geest. Warmte, vreugde, enthousiasme: invloeden van de Heilige Geest.

We moeten goed lezen: deze mensen waren verlicht: niet vernieuwd. Verlicht van verstand, gevoel. Niet vernieuwd van wil: geen hekel aan de zonde en verlangen om heilig te leven. Dat niet. Ze hebben die goede krachten gesmaakt: gesmaakt, geproefd. Als je iets proeft, je neemt een slok ervan in je mond, je proeft, smaakt het, en spuwt het weer uit. Niet doorgeslikt, niet echt in je opgenomen. En daarom voor een tijd, niet blijvend. En het zijn alleen dingen die goed voelen: blijdschap, extase, enthousiasme. De bittere gevoelens waren er niet: schuldbesef, Godsgemis, ontzag voor Gods majesteit. Alleen fijne gevoelens waar je blij van wordt. En het waren invloeden van de Heilige Geest, niet de Geest Zelf. Maar ondertussen leek het heel wat, voelde het goed, was je heel enthousiast en gedreven, en had ieder goede gedachten over je.

Zulke mensen kunnen die zonde doen. Tot die zonde komen: de zonde tegen de Heilige Geest. Het is dus geen zonde tegen de wet: het is niet een zonde tegen het 7e gebod: een sexuele zonde. Ook niet tegen het 6e gebod: ook jezelf van het leven beroven wordt nergens in de Bijbel gelijkgesteld met de zonde tegen de Heilige Geest. Het is ook niet dat iemand Godslasterlijke gedachten of vloeken in zich op hoort komen. Het is zonde tegen het Evangelie. Dat iemand willens en wetens zondigt om te zondigen. Zondigt om God, om Jezus op het hart trappen. Kijk, waarom zondig je als je zondigt? Nou ja, 't is lekker makkelijk, je beleeft er plezier aan, je vlees geniet ervan. En je bent te slap om ertegen te vechten en dus geef je maar toe. Daarom zondig je. Maar in

deze zonde zondig je puur en alleen, voor 100%, omdat je God krenken wilt, Jezus pijn wilt doen. Denk aan de Farizeeën die uit de Bijbel beter wisten, maar die moedwillig Jezus de overste der duivelen noemden: puur om Jezus te krenken en vol te raken.

Dat is onvergeeflijk. Kijk, wie zondigt tegen de Vader, daar is de Zoon om tot de Vader te brengen. Wie zondigt tegen de Zoon, daar is de Geest, om tot de Zoon te brengen. Wie zo zondigt tegen de Geest, en alle invloeden van de Geest moedwillig zo veracht, die houdt niks en niemand meer over. Dan gaat de Geest weg, helemaal, totaal. En dat kan op twee manieren tot uiting komen: óf als bij de Farizeeën: ze hebben nooit om vergeving gevraagd, want ze waren ervan overtuigd dat ze goed zaten. Dat ze er goed aan deden te roepen: weg met Hem, kruisig Hem. Zijn bloed kome over ons en onze kinderen. Zo verhard in hun eigen gelijk dat geen moment de behoefte aan vergeving in hen opkwam. We doen het toch goed. Wij hebben toch God mee. En nooit de vraag of de angst: zie of bij mij een schadelijke weg zij. Of als bij mensen die ik ooit tegenkwam in een gemeente. Een man die ik vroeg: waar denkt u dat u terechtkomt na dit leven? O, dat wordt de brand erin. Nog koffie dominee? Zo verhard, geen moment behoefte aan vergeving. Zo zeker van de hel en daar zo ijskoud onder dat er geen angst, geen vraag, geen schreeuw meer is.

Dus: wie deze zonde doet heeft geen enkele behoefte aan vergeving. Niet in het minste. Zit er helemaal niet over in. Dus wie er ook maar enigszins over in zit heeft deze zonde niet gedaan.

Wat moeten we hiermee? Wat wil dit nu bij ons teweegbrengen? Allereerst dit: Dat het geloof zich verootmoedigt. Want het geloof erkent: hiertoe ben ik in staat. O, als God mij loslaat, als Geest Zich van mij af keert, dan ben ik hier niet te goed voor. Dan kan ik zo ijskoud zijn zo gevoelloos. Dat hemel en hel me niks zeggen en niks doen. Dat ik leef alsof er geen hemel en hel bestaat. En dan kan ik zo ongevoelig zijn dat ik niet weten wil van mijn afdwalingen. Dat ik alleen maar horen wil dat ik goed zit en niet ontdekt wil worden aan schadelijke wegen. Dan schud ik dat van me af en dan wil ik alleen maar horen dat het goed met zit. Ik ben hier niet te goed voor. O dat ik deze zonde niet gedaan heb en nooit zal doen is puur genade. Want ik zou ertoe in staat zijn. Ik ben er niet te goed voor.

Wat moeten we hiermee? Ten tweede dit: we moeten diep beseffen dat er dus schijn geloof is dat precies lijkt op waar geloof. Je kunt denken dat je behouden bent, terwijl je toch nog steeds verloren bent. Het kan lijken dat je echt gelooft, zo sterk dat anderen het van je denken en dat je het zelf ook denkt, terwijl het niet zo is. Dat is een aangrijpende, maar wel Bijbelse gedachte, waarheid. Ik kan denken dat

ik binnen ben terwijl ik nog steeds buiten ben. Als ik alleen maar verlicht ben, alleen maar gesmaakt hebt, en alleen goede gevoelens en fijne gewaarwordingen, dan moet ik niet concluderen dat ik dus een kind van God ben en echt geloof. Want daarmee bedrieg je jezelf. Daarom is er ook een terechte huiver voor grote manifestaties, bijeenkomsten, met fijne toespraken waarin positieve dingen worden gezegd: God houd van je, God ziet het helemaal met je zitten en is weg van jou, en met opzweepende muziek en liederen die je een kick geven en een heerlijk gevoel. Want dat zou wel eens tot schijn geloof kunnen leiden. Dat je denkt dat het goed met je zit, terwijl het niet zo is. En juist dan en juist die mensen zijn vatbaar voor de zonde tegen de Heilige Geest. Voldoen aan die beschrijving van Hebreëen 6. En kunnen dus afvallig worden. Totaal afvallig.

Wat moeten we hiermee? Ten derde dit: terechtkomen bij de vraag: hoe blijf ik hiervoor bewaard? Hoe kan ik weten dat ik deze zonde nooit meer zal kunnen doen? Want stel je voor, zolang ik bezig ben met de Bijbel, zolang ik bepaalde gevoelens heb, sta ik nog altijd bloot voor deze zonde. Dat geeft ook het gewicht aan van in de gemeente zijn, in de kerk zijn, bezig zijn met het Woord en de dingen van God. Dat is niet om het even en vrijblijvend. Dat kan uitlopen op de zonde tegen de Heilige Geest, op een verharding die doorzet en zich vastzet. Maar wanneer is dat nu niet meer mogelijk? Wanneer ben ik daar voorgoed van verlost, uit de gevarenzone?

2 behouden zijn en verloren lijken

Nu, als ik niet maar schijn geloof heb maar echt geloof; anders gezegd als ik niet maar dichtbij Jezus ben, maar in Jezus. Vergelijk met dit kerkgebouw. Wij zitten in de kerk, we horen de preek, het zingen, het bidden, voelen de warmte. Maar stel dat iemand tegen de deur aan staat te luisteren, met zijn lijf en oor tegen de deur gedrukt. Die hoort ook wat van het zingen, hij verstaat wat van de preek, voelt wat van de warmte die er in het gebouw is, staat wat in het licht als straks de lampen aangaan. En toch: hij staat buiten. Als er een watervloed komt wordt hij meegesleurd en wij in de kerk, zijn veilig.

Dat is het verschil: ben je in Christus of ertegenaan, er vlakbij. En je geniet ook wat indrukken en smaken en krachten en verlichting, maar: toch buiten. Terwijl je alleen in Christus veilig bent. Wat is dat verschil dan precies? De puriteinen gebruikten daar dikwijls het voorbeeld voor van de vrijsteden in het Oude Testament. Als iemand zond er opzet iemand gedood had, dan mocht familie hem achtervolgen en oog om oog tand om tand toepassen. Bloedwrekers. Maar de dader mocht en kon vluchten naar een aantal steden, de zgn vrijsteden in Israel. En als de dader in de vrijstad was. Mocht de familie geen

bloedwraak meer toepassen. De poort ging dicht en de dader was veilig. Bleef de dader tegen de stadsmuur aanzitten, en daar rusten, dan mocht hij gegrepen en gedood worden. Hij moest niet tegen de muur aan rusten, maar binnen de muur zijn.

Nu, wij zijn daders. Van vele zonden. Zo gij n het recht zou treden en gadeslaan de ongerechtigheden, wie zal dan bestaan. En de wet is de wreker die ons achtervolgt. De wet die achtervolgt en wil ons grijpen en opbrengen naar het gericht en de rechtbank Gods. Maar er is Eén Vrijstad. Jezus. Jezus Christus, overgeleverd om onze zonden en opgewekt tot onze rechtvaardigmaking. En de poort staat open. De prediking verkondigt Hem en stelt de poort open. Ziet de Heere u al aankomen? Vluchten? Met de wet op uw hielen die u geen rust gunt. Die met excuses en goede voornemens korte metten maakt, met uitvluchten en vergoelijkingsen gauw klaar is en niet tevreden is. En ons drijft in Christus. Het verschil tussen tegen Jezus aan en in Jezus is: dat ik als goddeloze achtervolgt door de wet me overgeef aan Christus. Me niet op de been houdt met wat ik ervaar en voel en beleef, maar als goddeloze me aan Jezus overgeef. Aan Christus, Die de schuld verzoent en Die de wet in mijn hart schrijft. Het berouw over de zonden tegen de wet en het verlangen om te leven naar de wet. Jezus, wees mijn Jezus. Doe mij naar Uw wil. Deze Jezus, kunt u Hem missen? Kunt u buiten Hem gerust zijn? U veilig wanen buiten de Vrijstad?

Daar gaat het de Heilige Geest om in al Zijn invloeden en verlichting en genieting. Dat ik daar niet genoeg aan heb, niet in blijf hangen of steken en rusten, maar dat het me in Christus drijft. Alle genieting en smaak is om me te lokken tot Jezus: in Hem is dat. Alle ontdekking en schuldbesef is om me te drijven tot Christus: in Hem ben ik veilig. Wie tot Hem komt zal Hij geenszins uitwerpen. Bent u in Jezus Christus? Door de wet gedreven tot Hem. Als goddeloze gevlucht tot Hem? Dat is het verschil tussen binnen of buiten. Tussen in Hem zijn of vlakbij Hem zijn. Tussen in de Vrijstad zijn of tegen de muur van de vrijstad liggen te rusten en zijn gaan zitten.

Dan ben je niet maar verlicht, maar ook vernieuwd: je hebt heiligheid lief. Dan heb je niet maar geproefd, je hebt doorgeslikt, in je opgenomen en dan is geloofsleven ook bittere gewaarwordingen. Dan heb je maar niet invloeden van de Geest, maar de Geest Zelf. Maar: je kunt je zo verloren voelen, verlaten voelen, denk aan Psalm 22, Psalm 77. Of zo verloren lijken als je je gedachten ziet en kent. En toch: behouden zijn.

Want zo zagen we alle vorige hoofdstukken en preken: dat vluchten tot Jezus is het werk van de Heilige Geest. De Heilige Geest brengt zondaren in Christus. Door Zijn werking en kracht. En zodra de

Geest je in Christus hebt doen vluchten, komt Hij in je wonen. Dat noemt de Bijbel de verzegeling met de Heilige Geest. En zegel wil zeggen: eigendomsbewijs. In vroeger tijd was een zegel een bewijs dat iets van jou was. Je zette op een koffer een zegel: mijn eigendom. Zoals wij in een agenda, op een rijbewijs een handtekening zetten. Mijn eigendom. Zo is de Heilige Geest Gods handtekening, Gods eigendomsbewijs. Deze zondaar is van Mij. Afblijven iedereen! Mijn eigendom. En dat merk je: als de Geest in je is, dan krijg je wederliefde tot God, tot Jezus. Dan krijg je verlangen om Hem te behagen, heilig te leven. Dan krijg je vreugde als je nabij God bent. En zo is de Heilige Geest ook onderpand van de hemel. Voorschot van de hemel. Garantie. Garantie dat je ook de volheid zult ontvangen. De volle liefde, de volle vreugde, de volmaakte heiligheid. Gegarandeerd. Want God laat Zich Zijn eigendom niet en nooit afnemen. Zeker niet door de duivel. En als dat eigendom zelf wegloopt, dan zoekt Hij het weer op en brengt Hij het weer terug. Verzegeld als Zijn eigendom.

En daar komt nog bij, als ik in Jezus ben, dan deel ik in Zijn verdienste. Zijn verdienste: alles wat Hij volbracht heeft: de zonde betaald, de straf gedragen. De gehoorzaamheid volbracht. God ziet mij aan alsof ik nooit zonde heb gekend of gedaan ja alsof ik zelf volbracht heb wat Jezus voor mij volbracht heeft. Ik deel erin. En in Zijn voorbidding. Waarmee Hij altijd pleit bij de Vader en bidt. Vader, bewaar ze in Uw Naam, Vader Ik wil dat zij zijn zullen waar Ik ben, Vader reken het hun niet toe, vergeef hun. Zelfs als ik niet bid, mijn gebed stilvalt, uitvalt, wegvalt, Hij bidt. En Zijn bewaring. Hij beschikt over miljarden maar miljarden engelen. Een hemelse legermacht om mij te bewaren. Hij heeft de satan een de ketting liggen om hem terug te trekken. In die bewaring deel ik.

En ik deel in de raad van de Vader. Zijn raad, voornemen van eeuwigheid. Verkoren uit louter genade. Omwille van Hem. Omwille van Zijn eeuwig onveranderlijke liefde. Niet gegrond op mijn wankelbare ernst of ijver of zoeken of wat dan ook, want dan viel het een keer om. Maar in Zijn raad van eeuwigheid om Zijn grote verkiezende liefde. En Zijn belofte. Dat niemand ze uit de hand van de Zoon zal rukken. Dat Hij het voor mij voleindigen zal. Dat Hij niet loslaat wat Zijn hand begon. En Zijn roeping. Dat Hij me riep door Zijn Geest, omdat Hij dat wilde. Daar krijgt de Vader nooit spijt van, want dat kwam op uit Zijn welbehagen. Hij riep mij en trok mij tot Zich en nam mij aan en daar komt Hij nooit, nooit op terug: Hij wist wat Hij aan me had, Hij wist wat ik voor een mens ben, veel eerder en beter dan dat ik het wist en weet.

Daar hangt nou het geloof aan vast. Aan de kabels van de verzegeling met de Geest, de verzoening van de Zoon, de verkiezing van

de Vader. Drie staalkabels waar het geloof aan hangt. Dan kan het niet stuk. Werkelijk niet en nooit niet. Gode zij dank! Nooit zal de duivel mij tot de zonde tegen de heilige Geest kunnen brengen, want het geloof hangt aan de kabels van de drieënige God.

O, als dat toch niet zo was. Als toch de remonstranten gelijk hadden: dat mijn geloof de kabel is, en aan de kabel van mijn geloof hangt de verzegeling van de Geest, de verzoening in Christus en de verkiezing door de Vader. Hangend aan de kabel van mijn geloof, maar dat is geen staalkabel, maar een zijden draadje. Dat geloof van mij, als ik dat moet volhouden, dan is het een zijden draad die rafelt en ik raak alles kwijt, voor eeuwig kwijt. God zij dank: mijn geloof hangt aan de kabels van de drie enige God.

Kijk, sommigen lijken behouden, maar zijn verloren. Dat kan. Het zaad dat snel ontkiemt, Judas die drie jaar discipel is, de mensen van Hebreëen 6: behouden lijken, maar verloren zijn. Maar het kan ook andersom: verloren lijken: hoor Petrus eens vloeken, zie David eens bezig, kijk Salomo eens gaan, ze lijken verloren, maar: ze zijn behouden. God roept terug. God brengt terug. Van verre streken en uit diepe diepten. Maar ze komen aan. Bijna verloren, en toch behouden. O Heere, hoe is het mogelijk, niet verloren gegaan, niet de zonde tegen de Heilige Geest gedaan, maar gelovig gebleven. God alleen al de eer!
Amen